

Fra Norge.

En ny seir.

Stortingets tilhørerpladser var igaar fyldt af forventningsfulde damer, med frøken Gina Krog i spidsen. Der laa spænding i luften; men solstraalerne streift saa fortrøstningsfuldt ind paa damerne, som om de vilde bære bud om vaar.

Lovforslag om indførelse af almindelig kommunal stemmeret for kvinder var til behandling. Den første taler var Kristiania finantsborgmester Arctander, medlem av den nuværende regjering. Statsraaden advarede i et langt foredrag paa det bestemteste mod at slippe de sidste 250,000 kvinder til valgurnen. Derved vilde der i hele landet bli 500,000 stemmeberettigede kvinder mod 430,000 mænd. Og bare i Kristiania kommune vilde der bli 14,000 flere stemmeberettigede kvinder end mænd. Han mente, at slap man disse kvinder til, hvoraf høist fjerdeparten betaler skat, vilde man bringe seiren over i socialisternes hænder og skatterne vilde stige.

Statsraaden blev imidlertid kraftig imøtegaaet af talsmænd fra alle politiske partier, og efter tre timers debat faldt klubben for afstemningen med det resultat, at 71 stemte for, kun 10 mod loven.

Altsaa, i den store forsamling var der kun 10 uretfærdige!

Loven skal straks over pinse behandles ogsaa i lagtinget, før den er endelig vedtaget. Men efter afstemningen igaar kan man umulig tænke, at der skal gøres nogen vanskeligheder. Man kan derfor anse seiren som sikker.

Pinseaften 1910. Kristiania.

Sofie Voss.

Schweiziske, gifte Kvinders Formueret.

Fru redaktør!

»Kvinden og Samfundet« indeholdt for nogen tid siden*) en notis om en ny schweizisk lov, som skulde tilsikre hustruen $\frac{1}{3}$ af fællesboets indtægter, selv om hun intet erhvervsmæssigt arbejde havde

eller paa anden maate bidrog til disse indtægter.

Da en saadan lov forekommer mig at ville være en glædelig anerkjendelse af den økonomiske værdi af hustruens arbejde i hjemmet, søgte jeg straks at faa fat i loven og skrev bl. a. til professor Eugen Huber i Bern, som er redaktør af det første udkast til Schweiz's civillovbog — der træder i kraft 1. Januar 1912 — og som senere ifølge specielt opdrag fra Schweiz' polits og justitsdepartement gav utkast til den del af loven, som omhandler person og familieretten.

Efter det svar, jeg har faaet fra ham, findes ingen saadan lovbestemmelse i Schweiz, og Beretningen maa antagelig berøp paa, at Deres kilde*) har misforstaaet Civillovbogens § 24.

Denne § omhandler *opløsning* af fællesformuen og siger, at dersom der ved opgjøret viser sig et overskud, skal $\frac{1}{3}$ af dette tilfalde hustruen eller hendes arvinger, $\frac{2}{3}$ manden eller hans arvinger.

Viser der sig underskud, skal dette bæres af manden eller hans arvinger, saafremt det ikke kan bevises, at det er hustruen, som har foraarsaget underskuddet.

Desværre findes der vel endnu ikke i noget land lovbestemmelser, som stiller sig saa forstaaende overfor hustruens arbejde og stilling i hjemmet, og saadanne lar vel endnu længe vente paa sig.

Bergen, Norge, 20. Mai 1910.

Ærbødigst

fru *Helga Eide Parr.*

Til de Unge.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel).

I Stockholm er der sidste Efteraar begyndt en Række »Sociale Forelæsninger for Unge« — for Unge fra de højere Skoler. Det første blev holdt d. 1ste Oktober af Natanael Beskow, Præst og Skolebestyrer paa Djursholm; og da jeg tror, at ogsaa vor danske »dannede« Ungdom vil kunne have Nytte af, hvad der blev sagt, skal jeg ganske kort gengive det. Taleren kaldte det »Dannelse og Samfundsansvar«.

»De Dannede« betragter sig gerne af

*) Det franske Kvindesagsblad »La Française«.